

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

تیمور شاه تیموری

المان – شهرک زیزن

۲۰ اپریل ۲۰۱۵

چین حامد کرزی و ابتکار دولت انگریز

از قول خبرگزاری بی بی سی گفته شده، که دولت انگلیس در نظر دارد یک دست چین حامد کرزی، رئیس جمهور سابق افغانستان را در موزیم لندن به نمایش بگذارد؛ که این را یک خبر عجیب و ابتکاری گفته میتوانیم. چین در وطن عزیز ما پوشش تمام اهالی مملکت نبوده، صرف در سمت شمال عمومیت دارد. در ایالات سمت شمال انواع چین به کار برده میشود. چینهای پخته دار در زمستان، چینهای نازک و یکلا در تابستان، طرف استفاده قرار میگیرند. که نوع بهاری و تابستانی آن را جیلک میگویند، که از تار بافته و ساخته میشود. پارچه های نا دوخته و به اصطلاح سر گز آن را الچه میگویند. الچه های ابریشمی و تاری در بازار فروخته میشود که دارای رنگهای مرغوب و مختلف میباشند. یک نوع چین برای استفاده خانمها به عوض چادری نیز موجود است، که وقتی به دوش انداخته شود تمام بدن را میپوشاند و روییند جداگانه دارد، که این نوع را فرنچین گویند. الچه های ابریشمی و تاری که از آنها انواع چینها ساخته میشود، به دست نفیس و پرتوان خود خانمها بافته و ساخته میشود. تار آن را از پخته و ابریشم آن را از کرم پیله ای که خودشان تربیه میکنند، بدست می آورند؛ رنگ آمیزی آن نیز بدست خود خانمها صورت میگیرد. این نوع چین که مورد بحث ما ست و حامد کرزی اجباراً آن را به مدت سیزده سال بر شانه انداخت و با آن خود را به تمام جهان معرفی کرد، اساساً چین کار نبوده، برای استراحت است و کسانی که در زراعت و مالداري کار میکنند و یا با اسب به سفر میروند، لباس دیگری میپوشند، که به نام گویچه یاد میشود. اگر احياناً شخصی برای کاری برخیزد که چین بر دوشش باشد، آن گاه کمر خود را میندد تا دامن چین به هر دو طرف هموار نگردد. اما در کابل

مرکز مملکت تا پنجاه الی شست سال قبل بدون آنانی که به سمت شمال سفری کرده بودند، کسی چین را آن قدرها نمیشناخت و به شانه انداختن آن عمومیت نداشت. حامد کرزی که به گمان اغلب قبل از به قدرت رسیدنش چین را استعمال نکرده بود برای این که همبستگی و محبت خود را با سمت شمال نشان بدهد، چینهای مختلف و متنوع را میپوشید و در میدانهای هوایی مختلف دنیا با یک دست چین را به شانه خود محکم نگه میداشت، تا پائین نیفتد و با دست دیگر سلام گاردهای احترام را قبول میکرد، که با پاچه های تنبانش که از پایهایش بیشتر حرکت میکرد، منظره مضحکی را به نمایش میگذاشت. اما بعضیها خواه از نگاه تمسخر و خواه از روی سیاست او را شخص شیکپوش گفته بودند.

به هر حال شیکپوش بودن او را با پیراهن تنبان یعنی لباس عامه وطنی و کرتی غربی و چین غروی "یک نوع چین"، ولو یکی به دیگری سر نمیخورد، قابل قبول است، اما اکنون چین او را در موزیم لندن به نمایش گذاشتن چه معنی دارد؟ معمائی ست که حلش مشکل مینماید. آیا انگلیسها مجذوب خود حامد کرزی شده اند و یا مجذوب چینش و یا هردو؟ هرگاه مجذوب حامد کرزی چین بدوش شده باشند، اولاً یک مجسمه او را از آهن و یا گچ بسازند و به آن مجسمه یک چین خواه از حامد کرزی باشد و یا غیر آن، بپوشانند و در زیر آن بنویسند:

حامد کرزی رئیس جمهور سیزده ساله افغانستان

چون هر منظره و یا تصویر خاطره ای را تداعی میکند، معلوم نیست که منظره حامد کرزی چه خاطره ای را برای انگلیسها تداعی خواهد کرد؟ به طور مثال هرگاه انگلیسها شمشیر وزیر محمد اکبر خان غازی را در موزیم بگذارند و تنها بنویسند "شمشیر وزیر محمد اکبر خان"، تمام ملت انگلستان و هر مطلع دیگر میدانند که این شمشیر همان شمشیری ست، که میکناتن را از پا در انداخت. اما هرگاه چین حامد کرزی را به وسیله یک کوت بند آویزان کنند و در زیر آن بنویسند "چین حامد کرزی" هیچ مفهومی از آن بدست نمی آید. اما اگر بنویسند چین شخصی که دولت انگلیس مدیون خدماتش میباشد، آن گاه ننگی ست، که حامد کرزی را در نزد نسل نسل افغان منفور جلوه خواهد داد.